

sig derfor, uden at han kommer til at staae paa en spændt Fod ikke alene med de Paagældende men ogsaa med mange Andre i Menigheden. Det ligger desforuden ogsaa i mange andre Grunde. Den samme ærede Landstingsmand har ogsaa sagt, at det kunde være Tilfældet, at Bønderne slet ikke drive deres Jorder, og jeg veed netop et Exempel paa, at en rig Mand af Caprice slet ikke drev sine Jorder i flere Aar, men lagde dem ud til Græsning for sine Kreaturer, for at undgaae at komme til at betale Tiende. Men dersom nu alle Beboere i et Sogn vilde følge denne Regel, hvorledes vilde det da komme til at see ud med Præsternes Lønning? Den ærede Landstingsmand har netop ved dette Foredrag viist, hvor mislig hele denne Lønningsmåde er, han har netop ved dette Foredrag viist, hvilken Fare en geistlig Embedsmand er udsat for ved den Måde, paa hvilken han hidtil er bleven lønnet af Staten. Den ærede Landstingsmand har ogsaa sagt, at denne Naturaltiende i en vis Retning netop er retfærdig, fordi der ydes netop det Rigtige, nemlig af hvad der for Dieblisset er avlet. Ja, det er sandt, der ydes virkelig af det Korn, der avles; men der ydes ogsaa noget Andet, som følger med Kornet, nemlig Straaet. Straaet kommer bort fra Jorden, og derved berøves dem, der have Jorderne, Gyne til at dyrke dem godt og bringe dem til en stor Grad af Fuldkommenhed. Naar den ærede Ordfører har sagt, at jeg aldeles har misforstaaet Majoriteten med Hensyn til min Uttring om § 80 i Grundloven, da refererede mine Uttringer sig aldeles ikke til, hvad Majoriteten af Udvalget har sagt i sin Betænkning, men kun til hans egne Uttringer, hvilket han vil kunne see, naar hans Foredrag bliver trykt. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at her handles ikke

om Kirkens Forfatning i det Hele taget, men Lovforslaget handler kun om den Måde, hvorpaa de Geistlige i Fremtiden skulde lønnes, og skjøndt jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at Maaden, hvorpaa Geistligheden i det Hele taget skal lønnes, ikke nu foreligger, forekommer det mig dog, at der i Forslaget er en Begyndelse til en mere retfærdig Måde at lønne den paa. Jeg maa endnu sige, at denne Stand ikke har faaet sine Rettigheder i Sammenligning med de andre Stænder med Hensyn til den Måde, hvorpaa den lønnes. Det har staaet i tidligere Pensionsslove, at Geistlighedens Pension skal ordnes ved Lov; det staaer ogsaa i den nuværende Pensionsslov, men det staaer som en Phrase og en interstiggende Phrase, saalænge Regjeringen ikke virkelig har gjort Alvor af at stille disse Embedsmænd lige med de andre Embedsmænd i Staten.

Steffensen: Med Hensyn til det Lovforslag, her foreligger, anseer ogsaa jeg det af Bigtighed for Agerdykningsstanden, om Gjenstanden for samme kunde blive ordnet; thi det er meget langt fra, at Jorden er lige beskattet, saalænge en saadan Afgift hviler paa den, der mangen en Gang næsten løber ligesaa meget op som alle øvrige Statter og Afgifter tilsammen. Nagtet det er fremhævet, at Øerne ved dette Lovforslag vilde blive forurettede, har jeg dog aldrig hørt Noget, uden de ønskede Tienden afløst, saa at de kunde komme til at staae lige med de andre Borgere i Byrder saavel som i Rettigheder. Jeg for min Part troer heller ikke, at Øerne ville vride sig ved at gaae ind paa en Afsløsningslov som den foreliggende, og jeg vil derfor meget ønske, at denne Sag kunde komme videre og fremmes til Lov.